

CHANNEL CLASSICS

CCS SA 25707

AMSTERDAM

LOEKI

STAROUST

QUARTET

"FADE
CONTROL"

Fu
Caldini

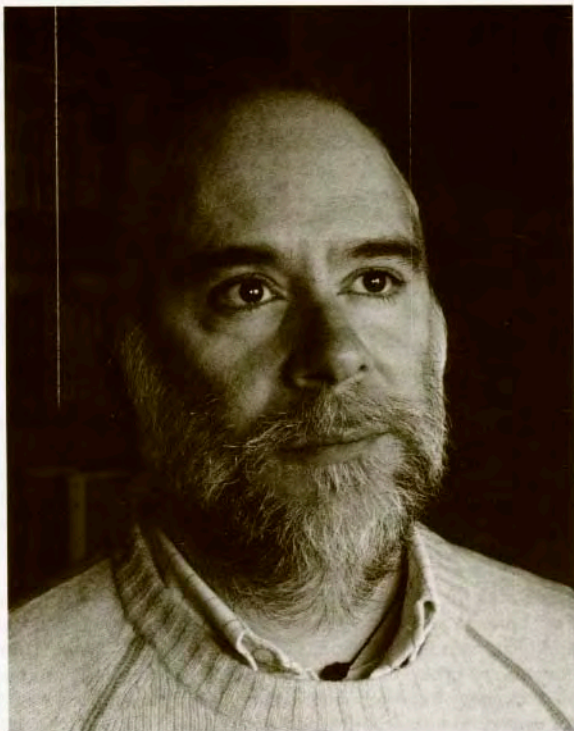
AMSTERDAM
LOEKI STARDUST
QUARTET

"FADE CONTROL"
Fulvio Caldini

Amsterdam Loeki Stardust on Channel Classics:

CCS 2891	A. Holborne – 'The Image of Melancolly'
CCS 8996	'Pictured Air' – Contemporary Quartets
CCS 9196	'Consort Songs' with Connor Burrowes (boy soprano)
CCS 12698	J.S. Bach – 'Die Kunst der Fuge'
CCS 16998	H. Purcell – 'Fantazia'
CCS SA 19403	'Fugue Around The Clock'
CCS SA 22205	'Nocturne' – Jadin, Bach, Locatelli, Mozart, Händel, Sammartini, Pachelbel

www.loekistardust.nl

Fulvio Caldini was born in Arezzo, Italy. He studied piano with Giorgio Sacchetti at the conservatory of music in Florence and graduated in 1982. Subsequently he went on to study harmony and counterpoint with Franco Cioci, chamber music with Franco Rossi (Quartetto Italiano) and John Blakely at King Alfred's college, Winchester, harpsichord with Anna Maria Pernaelli and organ with Fausto D'Antimi. He was awarded several prizes both as a composer and a pianist in Stresa, Cagliari and Urbino and has been in demand as performer and composer in Europe, North and South America and Japan. From 1987 to 1995 he was the pianist of the Orchestra Regionale Toscana. Fulvio Caldini's compositions and arrangements have been published by Berben, Moeck and Breitkopf & Haertel. He is a teacher of chamber music at the conservatory of Milan.

On my music

Whenever I am writing a work, I face the challenge of striking a balance between 'the freedom' and 'the necessity'. The equilibrium between them should not be seen as a static and still element, but as something continuously moving. This point of poise is the living heart of my work. Rather than as a 'physical' place within the work, it can be perceived as the meeting point of freedom and necessity.

The first shaped idea for a composition is a free action, a lively bunch of notes. From there on, an exploration of all the possibilities inherent in this first element starts. Whilst the original action is in itself completely free, it is then necessarily followed by a group of consequences. Together, this might be enough to create the work, but on the other hand, a piece might require a new free action which, related to the foregone consequences of the first idea, stirs up a

new group of consequences. Put as a basic formula: Few actions, many consequences. As in geometry: Few axioms, many theorems and corollaries. Generally, I am not interested in working continuously; but rather in studying the impact of my initial actions. What particularly intrigues me is that zone where music is not a 'wish' but a 'need'. To illustrate this with another example from the field of geometry: An equilateral triangle only really exists in the mind of those who understand it out of its abstract substance, since it is in fact only possible to draw an equilateral triangle approximately. It thus exists in a place where the ethical inner nature of a person knows to be right or not, to be true or false. The music I write aims to originate and live from there. Life, as well as music, is constantly searching a point of poise.

My connection with the recorder dates from many years ago. In the late 1980's a colleague asked me to write a quartet for renaissance flutes. Later on, I transcribed the work for a competition held by the Italian Recorder Society. The composition *Fade Control* op. 47/C was awarded a prize in the quartet section. After the premiere, Karel van Steenhoven asked for the score to perform the piece with the Amsterdam Loeki Stardust Quartet. Several years later the ensemble commissioned me to write a new piece for them, which lead to the composition "*Clockwork Game*". Since then I have written a large number of works for recorder and I would like to express here my gratitude and thanks to Karel van Steenhoven for his perseverance and enthusiasm.

On my compositions

LOUD (2003) is in fact the first movement of my "*16 Letters*". This movement follows an A-B-A pattern composed throughout according to canonic rules.

The A-sections are formed by a periodic canon while the B-part gradually builds up a canon on a repeated harmonic bass.

FADE CONTROL OP. 47/C (1990) is conceived in one movement, which could be subdivided into three sections. In the first section, staccato quavers form a gradually evolving four-part canon. During the second section the 'staccato' quavers modulate to slurred notes spreading out in an unfocused harmonic landscape. Finally in the third section, the harmonic cycle reaches its culmination, thus inducing a diversity of irregular superimposed rhythms that gradually fade away.

CHRISTE OP. 59/D (1996) I wrote especially for this CD. This work is like a collective prayer starting from unison and gradually moving into more varied harmonic fields. The pattern develops into a more elaborate phrase always contracting and ending in a chord, like a circular dance. It is a transcription of a choral work for 5 voices using the Kyrie text in which I tried to find a link between the choral vocality from the Latin tradition and the minimal music language.

CLOCKWORK TOCCATA OP. 68/C (1999-2000) is a compact work glancing over the stylistic elements of minimal music. It is like a miniature, trying to synthesize in a few minutes what traditional minimalism often dilutes in larger instrumentations and lengthier works.

SONATINA IN QUARTETTO OP. 65/F (2000) is divided into three movements. I applied some of the principles of the minimal style to disco music. Using repetitive tone patterns in interaction with gradually changing structures, I tried to create an image of movements seen in the light of a stroboscope.

BEATA VISCERA OP. 74/B was composed around the medieval melody "Beata Viscera" by Perotinus. Starting with one added pedal tone only, I gradually built a canon with more voices. I heard Perotinus' original work in a concert in January 1998 in Arezzo and I was deeply struck by it. Perotinus composed only the melody, but it seemed to me so beautiful I gave in to temptation and enriched it with a harmony created by a canon.

CLOCKWORK GAME OP. 72/A (1998) is dedicated to the ALSQ.

The idiom I used here is that of the typical American Minimal Music. A really complex work emerged, divided in several sections without a break, putting the players to the test. Whilst composing it I realized its performers had to be gifted with exceptional skills.

PENSIERI DEL TRAMONTO OP. 107 (2005) refers to the end of a day full of thoughts, or the end of a life full of wisdom. It is a work in three movements and elaborates on a former version for choir. I have tried to blend the minimal music concept with the tradition of Latin sacred music. The outcome is comparable to 'Christe', even though the pattern treatment and development are not conceived in such an austere way, but more flowing.

Fulvio Caldini, Rignano sull' Arno, February 2007

Fulvio Caldini begon zijn muzikale opleiding aan het conservatorium in Florence, waar hij zijn pianostudie bij Giorgio Sacchetti succesvol afsloot in 1982. Vervolgens ging hij harmonieleer en contrapunt studeren bij Franco Cioci, kamermuziek bij Franco Rossi (Quartetto Italiano) en John Blakely aan het King Alfred's College in Winchester, clavecimbel bij Anna Maria Pernaferelli en orgel bij Fausto D'Antimi. Hij werd bekroond met verschillende prijzen, zowel voor zijn composities als voor zijn uitvoeringen als pianist in Stresa, Cagliari en Urbino. Hij is een veelgevraagd solist en componist in Europa, Noord- en Zuid-Amerika en Japan. Van 1987 tot 1995 was hij pianist van het Orchestra Regionale Toscana. Fulvio Caldini's composities en arrangementen zijn uitgegeven bij Berben, Moeck en Breitkopf & Haertel. Hij doceert kamermuziek aan het conservatorium van Milaan.

Over mijn muziek

Bij het werken aan een compositie sta ik voor de uitdaging een evenwicht te vinden tussen 'vrijheid' en 'noodzaak'. Dit evenwicht moet niet worden gezien als iets statisch maar als iets dat voortdurend verandert. Het vormt de kern van mijn werk. Toch is het geen aanwijsbare plek in het stuk maar moet de compositie als geheel worden gezien als de ontmoetingsplaats van 'vrijheid' en 'noodzaak'.

Het eerste idee voor een compositie is altijd een vrij gebaar, een levendig groepje noten. Van daaruit start een onderzoek naar de mogelijkheden die deze noten in zich dragen. Hoewel dit eerste idee volkomen vrij is, wordt het gevolgd door een reeks noodzakelijke consequenties. Samen zouden deze de gehele compositie kunnen vormen maar het kan zo zijn dat een nieuwe vrije actie noodzakelijk is die in relatie tot het voorafgaande tot weer nieuwe con-

sequenties leidt. Kort gezegd; weinig gebaren, vele gevolgen. Vergelijkbaar met de wiskunde, weinig axioma's, vele stellingen en gevolgtrekkingen. Ik ben niet geïnteresseerd in doorlopend creëren. Ik ben geïnteresseerd in het bestuderen van het potentieel van mijn actie. Ik ben geïnteresseerd in het gebied waar de muziek geen vrije keuze is maar een noodzaak. Ter illustratie: een perfecte gelijkzijdige driehoek bestaat alleen in de geest van hen die de abstractie ervan kunnen bevatten, want de perfecte gelijkzijdige driehoek is in feite slechts bij benadering te tekenen. Op deze manier bestaat zij, daar waar de ethische, innerlijke mens het verschil 'kent' tussen goed en kwaad, tussen waarheid en leugen. De muziek die ik schrijf (ik fungeer hierbij slechts als medium) is op deze plek geboren en heeft als doel van hieruit te leven en te functioneren. Het leven is, net als de muziek, een zoektocht naar een punt van evenwicht.

Mijn connectie met de blokfluit gaat vele jaren terug. Aan het eind van de tachtiger jaren vroeg een collega mij om een stuk te schrijven voor renaissance fluiten. Later arrangeerde ik dit werk voor een competitie georganiseerd door de SIFD. De compositie 'Fade Control' opus 47/C werd een prijs toegekend in de categorie kwartet. Na afloop van de première vroeg Karel van Steenhoven mij om een kopie van de partituur om het uit te kunnen voeren met het Amsterdam Loeki Stardust Quartet. Een paar jaar later schreef ik voor hen een nieuwe compositie getiteld "Clockwork Game". Vanaf dat moment heb ik een groot aantal stukken voor blokfluit geschreven en ik wil met name Karel van Steenhoven bedanken voor zijn volhardendheid en enthousiasme.

Over mijn composities

LOUD (2003) is het eerste deel van mijn "16 Letters". Dit deel kent een A-B-A schema en baseert zich op canonische principes. In de A-gedeelten gaat het

om een periodieke canon, terwijl in het B-gedeelte stapsgewijs een canon wordt opgebouwd op een zich herhalende baslijn.

FADE CONTROL OP. 47/C (1990) is geconcipieerd als één geheel dat vervolgens weer onder te verdelen is in drie gedeelten. In het eerste gedeelte vormen staccato kwarten geleidelijk een vierstemmige canon. In het tweede gedeelte veranderen deze staccato tonen in lange gebonden noten om uit te vloeien in een diffuus harmonisch landschap. In het derde gedeelte komt de harmonische cyclus tot een hoogtepunt wat resulteert in gelijktijdig klinkende ritmische lagen die langzaam vertragen tot een stilstaand akkoord.

CHRISTE OP. 59/D (1996) componeerde ik speciaal voor deze CD. Het is als een gezamenlijk gebed beginnend met eenstemmigheid en langzaam ontwikkelend naar harmonisch gevarieerdere klankvelden. Het patroon breidt zich uit als bij een rondedans en eindigt telkens in een akkoord. Het is een transcriptie van een 5-stemmig koorwerk op de Kyrie tekst waarin ik een verband probeer te leggen tussen de Latijnse koorzang en het Minimal Music idioom.

CLOCKWORK TOCCATA OP. 68/C (1999-2000) is een compact werk dat in versneld tempo de Minimal Music behandelt. Het stuk is als het ware een miniatuur waar in een paar minuten een ontwikkeling wordt doorgemaakt die in de traditionele Minimal Music meer tijd in beslag neemt en een dichtere instrumentatie kent.

SONATINA IN QUARTETTO OP. 65/F (2000) bestaat uit drie delen. Ik paste enkele principes uit de Minimal Music toe op disco muziek. Gebruik makend van zich herhalende patronen in relatie tot langzaam veranderende structuren probeerde ik een beeld op te roepen van bewegingen, waargenomen in het licht van een stroboscoop.

BEATA VISCERA OP. 74/B is geschreven op de melodie van “Beata Viscera” van Perotinus. Ik hoorde het oorspronkelijke werk op een concert in Januari 1998 in Arezzo en was er zeer door getroffen. Perotinus componeerde slechts de melodie, maar ik was er zo van onder de indruk dat ik de verleiding niet kon weerstaan er een harmonie aan toe te voegen. Beginnend met een toegevoegde bourdontoon construeerde ik vervolgens een meerstemmige canon.

CLOCKWORK GAME OP. 72/A (1998) is opgedragen aan het ALSQ. Het is als het observeren van de magische en fascinerende bewegingen binnenin een uurwerk. Het gebruikte idioom is kenmerkend voor de Amerikaanse Minimal Music stijl. Het resultaat is een buitengewoon ingewikkeld werk, onderverdeeld in verschillende secties zonder pauzes, en een uitdaging voor de spelers. Al componerend realiseerde ik me dat de uitvoerders over uitzonderlijke vaardigheden dienen te beschikken.

PENSIERI DEL TRAMONTO OP. 107 (2005) is een werk in drie delen en een bewerking van een van mijn koorwerken. Elk moment in ons leven is als een zonsopgang onderweg naar een nieuwe zonsopgang en op deze manier ontstaat tijd. De compositie is gemaakt met deze ‘zonsopgang’ momenten. Het resultaat is enigszins vergelijkbaar met ‘Christe’ hoewel de ontwikkeling en behandeling van het muzikale materiaal vloeiender is en minder strikt.

Fulvio Caldini, Rignano sull’ Arno, februari 2007
Vertaling: Daniël Brüggén

Fulvio Caldini wurde in Arezzo, Italien geboren. 1982 schloss er sein Klavierstudium bei Giorgio Sacchetti am Konservatorium in Florenz ab und studierte anschließend Harmonielehre und Kontrapunkt bei Franco Cioci, Kammermusik mit Franco Rossi vom Quartetto Italiano und John Blakely am King Alfred's College in Winchester, sowie Cembalo mit Anna Maria Pernaferelli und Orgel mit Fausto D'Antimi. Sowohl als Komponist als auch als Pianist gewann er mehrere Preise in Stresa, Cagliari und Urbino und ist heute ein gefragter Interpret und Komponist in Europa, Nord- und Südamerika und Japan. Von 1987 bis 1995 war er der Pianist des Orchestra Regionale Toscana. Seine Kompositionen und Arrangements sind bei Berben, Moeck und Breitkopf und Haertel erschienen. Fulvio Caldini ist Dozent für Kammermusik am Mailänder Conservatorium.

Zu meiner Musik

Wann immer ich ein Stück schreibe, stehe ich vor der Herausforderung, ein Gleichgewicht zwischen 'Freiheit' und 'Notwendigkeit' herzustellen. Die Balance zwischen diesen beiden Polen ist nicht als statisch und unbewegt zu verstehen, sondern vielmehr als in ständiger Bewegung befindlich. Dieser Punkt der Ausgewogenheit ist das lebendige Zentrum meines Schaffens – kein konkret lokalisierbarer Ort innerhalb des Werks, sondern das Zusammentreffen von Freiheit und Notwendigkeit.

Die erste geformte Idee für eine Komposition ist eine freie Aktion, eine lebhaftes Ansammlung von Tönen. Von dort aus beginnt die Erforschung aller in diesem Element enthaltenen Möglichkeiten. Während die ursprüngliche Aktion selbst völlig frei ist, ergibt sich in der Folge eine Anzahl von notwendigen Konsequenzen. Dies mag bereits ausreichen, um das Stück entstehen

zu lassen, es kann aber auch erforderlich sein, eine weitere freie Aktion einzubringen, die in Bezug auf die Konsequenzen der ersten Idee ihrerseits neue Konsequenzen aufwirft. Ergo: Wenige Aktionen, viele Konsequenzen. Wie in der Geometrie: Wenige Axiome, viele Theoreme und Korollare.

Ich bin nicht daran interessiert, kontinuierlich zu arbeiten, sondern daran, die Folgen meiner anfänglichen Aktionen zu studieren. Ich interessiere mich für den Bereich, wo Musik nicht Wunsch ist, sondern Erfordernis. Ein weiteres Beispiel aus der Geometrie: Ein gleichseitiges Dreieck existiert ausschließlich in der Vorstellung derer, die es aus seiner abstrakten Substanz heraus verstehen, denn es ist letztlich bloß in Annäherung möglich, ein gleichseitiges Dreieck zu zeichnen. Es existiert somit an einem Ort, wo das ethische innere Wesen eines Menschen weiß, wann es recht hat und wann nicht, was wahr ist oder falsch. Die Musik, die ich schreibe (ich bin lediglich der Übermittler), kommt aus diesem Ursprung und beabsichtigt dort zu leben. Leben, ebenso wie Musik, ist die Suche nach Balance.

Meine Verbindung mit der Blockflöte reicht viele Jahre zurück. Ende der 1980er Jahre bat mich ein Kollege, ein Quartett für Renaissance-Flöten zu schreiben. Später habe ich eine Bearbeitung dieses Stückes – Fade Control op. 47/C – für einen Wettbewerb der Italian Recorder Society eingereicht, wo die Komposition einen Preis in der Quartettkategorie gewann. Nach der Premiere bat mich Karel van Steenhoven um die Noten, um das Stück mit dem Amsterdam Loeki Stardust Quartet aufführen zu können. Einige Jahre später gab das Ensemble ein neues Stück bei mir in Auftrag, woraufhin 'Clockwork Game' entstand. Seither habe ich eine beträchtliche Anzahl von Stücken für Blockflöte komponiert, und ich möchte an dieser Stelle meinen Dank an Karel van Steenhoven für seine Ausdauer und Begeisterungsfähigkeit ausdrücken.

Zu den Stücken:

LOUD (2003) ist der als Stück eigenständige erste Satz meiner "16 Letters". Das Stück verläuft in A-B-A Form und ist durchgehend kanonisch komponiert. Beide A-Teile behandeln einen periodischen Kanon, wohingegen sich im B-Teil ein Kanon über einem wiederholten harmonischen Bass entwickelt.

FADE CONTROL OP. 47/C (1990) ist als ein zusammenhängender Satz konzipiert, der jedoch in drei Abschnitte unterteilt werden kann. Im ersten Teil bilden das Staccato-Achtel einen sich nach und nach aufbauenden vierstimmigen Kanon. Im folgenden zweiten Abschnitt verändern sich die Staccato-Achtel zu in einer verschwommenen harmonischen Landschaft ausgebreiteten gebundenen Noten. Schließlich erreicht im dritten Teil der harmonische Verlauf seinen Gipfelpunkt, von wo aus eine Vielfalt unregelmäßiger, sich überlagernder Rhythmen in Gang gesetzt wird, die nach und nach verklingen.

CHRISTE OP. 59/D (1996) habe ich speziell für diese Aufnahme geschrieben. Das Stück gleicht einem gemeinsamen Gebet, das im Unisono beginnt und sich dann nach und nach in vielfältigere harmonische Gefilde bewegt. Das Pattern entwickelt sich zu komplizierteren Phrasen, die sich jeweils am Ende zusammenziehen und wie in einem Rundtanz mit einem Akkord schließen. Diese Fassung ist eine Bearbeitung eines fünfstimmigen Chorsatzes über den Kyrie-Text, in welchem ich versucht habe, eine Verbindung zwischen der choralen Vokalität lateinischer Tradition und der musikalischen Sprache des Minimalismus herzustellen.

Die **CLOCKWORK TOCCATA OP. 68/C (1999-2000)** gibt einen kompakten Überblick über die Stilelemente von 'minimal music'. Im Kleinformat dieser

Miniatur wird auf wenige Minuten komprimiert, was traditioneller Minimalismus häufig in größeren Besetzungen und längeren Werken ausbreitet.

Die **SONATINA IN QUARTETTO OP. 65/F (2000)** hat drei Sätze. Ich habe einige der Prinzipien des minimalistischen Stils auf Discomusik übertragen. Durch wiederholte Ton-Patterns in Interaktion mit sich allmählich verändernden Strukturen habe ich versucht, eine Vorstellung von Bewegungen im Blitzlicht eines Stroboskops zu erzeugen.

BEATA VISCERA OP. 74/B habe ich um die mittelalterliche Melodie gleichen Namens von Perotin herum komponiert. Ausgehend von einem einzelnen hinzugefügten Orgelpunkt, konstruiere ich fortschreitend einen mehrstimmigen Kanon. Das Original von Perotin habe ich erstmals im Januar 1998 bei einem Konzert in Arezzo gehört, wo es mich tief beeindruckte. Perotin komponierte lediglich die Melodie, aber sie erschien mir so schön, dass ich der Versuchung nachgab, sie mit der durch den Kanon entstehenden Harmonie zu bereichern.

CLOCKWORK GAME OP. 72/A (1998) ist dem ALSQ gewidmet. Es beobachtet gleichsam die bezaubernd anmutigen Bewegungsabläufe im Inneren eines Uhrwerks.

Ich habe mich hierzu der Sprache typischer amerikanischer Minimal Music bedient, und das Ergebnis ist ein hochkomplexes Stück mit mehreren Abschnitten, die ohne Pause aufeinander folgen und die Spieler auf die Probe stellen. Im Laufe des Kompositionsprozesses wurde mir zunehmend bewusst, dass dieses Stück seinen Ausführenden außerordentliche Fähigkeiten abverlangt.

PENSIERI DEL TRAMONTO OP. 107 (2005) bezieht sich auf das Ende eines gedankenvollen Tages oder das Ende eines Lebens voller Weisheit. Es besteht aus drei Sätzen und ist die Ausarbeitung einer früheren Fassung für Chor. Ich

habe versucht, das Konzept des Minimalismus mit der Tradition lateinischer geistlicher Musik zu vermischen. Im Resultat ist es vergleichbar mit 'Christe', wengleich Verarbeitung und Entwicklung der Patterns hier weniger strikt gehandhabt werden, sondern eher fließend.

Fulvio Caldini, Rignano sull' Arno, Februari 2007

Übersetzung: Inga Maria Klauke

Founded in 1978, the **Amsterdam Loeki Stardust Quartet** has continually explored the boundaries of the recorder consort. Following its formation, the ensemble's reputation grew quickly and was further strengthened at the 1981 Musica Antigua Competition in Bruges where, challenging the competition rules, it performed an unusual arrangement of a Stevie Wonder song and emerged as the winner.

The members of the Quartet as it stands today – Daniël Brügger, Daniel Koschitzki, Andrea Ritter and Karel van Steenhoven – enjoy an international career and are recognized as a serious ensemble of unparalleled virtuosity. They have appeared together at many early music festivals including those in Berlin, Utrecht, London and Sapporo, and regularly tour throughout Europe, the USA and Japan.

In addition to the classic consort music of the Renaissance and Baroque periods, the Quartet's repertoire includes many significant twentieth-century works. A number of composers have been inspired to write for the Quartet, which has helped create a new repertoire that proves the instrument to be an important voice of our time.

The Quartet also contributes to the expansion of the recorder repertoire by publishing a series of new recorder music with Moeck Verlag as well as being involved in the development of recorders. The group has assembled a unique collection of over a hundred Renaissance, Baroque and modern recorders, ranging from the 8-inch sopranino to the sub-contrabass, which measures over nine feet. The group's numerous recordings (for L'Oiseau-Lyre, Decca and Channel Classics) have confirmed its reputation as the world's most innovative and exciting recorder consort and two discs have received the prestigious Edison Award.

Instruments used:

harmonic recorders

- 1 Soprano (c''), 2005, Moeck, design by Ralf Ehlert
- 2 Soprano (c''), 2005, Moeck, design by Ralf Ehlert
- 3 Alto (f'), 2004, Mollenhauer, design by Nic Tarasov
- 4 Tenor (c'), 2001, Mollenhauer, design by Maarten Helder

rectangular recorders

- 5 Sub Bass (F), 2001, Herbert Paetzold
- 6 Sub Bass (F), 2002, Herbert Paetzold
- 7 Contra Bass (C), 2001, Herbert Paetzold

recorders based on period instruments

- 8 Sopranino (f'''), 1985, Carl Dolmetsch, after Stanesby jr.
- 9 Soprano (c''), 1988, Friedrich von Huene, after Rippert
- 10 Soprano (c''), 2003, Friedrich von Huene, after Rippert
- 11 Soprano (c''), 1990, Moeck, after Rottenburgh
- 12 Alto (g'), 1993, Roessler/Steenhoven, after Fische
- 13 Alto (f'), 2000, Stephan Blezinger, after Steenbergen
- 14 Alto (f'), 392 Hz), 2003, Ernst Meyer, after Bressan
- 15 Alto (f'), 1979, Hans Coolsma
- 16 Alto (f'), 1998, Hans Coolsma
- 17 Tenor (c'), 1998, Friedrich von Huene
- 18 Tenor (c'), 2002, Friedrich von Huene
- 19 Tenor (c'), 1988, Friedrich von Huene
- 20 Tenor (b-flat, 415 Hz), 2005, Adri Breukink
- 21 Basset (f), 1980, Moeck
- 22 Basset (f), 1986 Yamaha
- 23 Basset (f), 1996, Yamaha
- 24 Basset (f), 1998, Yamaha
- 25 Bass (c), 2001, Yamaha
- 26 Bass (c), 1984, Heinz Roessler

- 1 Loud from: Sixteen Letters op.96/B (2003)
(2, 3+11, 15, 24)
- 2 Fade Control op.47/C (1990)
(21, 25, 5, 7)
- 3 Christe op.59/C (2003)
(12, 14, 17, 24)
- 4 Clockwork Toccata op.68/C (2000)
(19, 18, 22, 24)
- Sonatina in Quartetto op.65/F (2000)
- 5 Disco Rhythm
(8, 10, 15, 16)
- 6 Disco Minuet
(1, 18, 24, 22)
- 7 Disco Rondo
(8, 10, 15, 16)
- 8 Beata Viscera op.74/B (2001)
(5, 20, 6, 7)
- 9 Clockwork Game op. 72/A (1999)
(9, 13, 17, 24)
- Pensieri del tramonto op.107 (2005)
- 10 molto andante
(4, 18, 26, 6)
- 11 poco andante
(4, 22, 26, 6)
- 12 scorrevole
(4, 22, 26, 6)

production

Channel Classics Records

producers

Daniël Brüggén, C. Jared Sacks

recording engineer

C. Jared Sacks

editing

Daan van Aalst, C. Jared Sacks

cover design

Ad van der Kouwe, Manifesta, Rotterdam

cover photo

Nicoletta Mecca

liner notes

Fulvio Caldini

recording location

Doopsgezinde kerk, Deventer

recording date

December 2006

Technical information

microphones

Bruel & Kjaer 4006, Schoeps

digital converter

DSD Super Audio / Meitnerdesign

AD/DA

Pyramix Editing / Merging Technologies

speakers

Audiolab, Holland

amplifiers

Van Medevoort, Holland

cables

Van den Hul*

mixing board

Rens Heijnis, custom design

Mastering Room

speakers

B+W 803d series

amplifier

Classe 5200

cable*

Van den Hul

*exclusive use of Van den Hul cables

The INTEGRATION and The SECOND®

for our complete catalogue visit www.channelclassics.com

AMSTERDAM LOEKI STARDUST QUARTET

Daniël Brügger Andrea Ritter Daniel Koschitzki Karel van Steenhoven

"FADE CONTROL" Fulvio Caldini

1	Loud from: Sixteen Letters op.96/B	(2003)	4.37
2	Fade Control op.47/C	(1890)	7.00
3	Christe op.59/C	(2003)	5.00
4	Clockwork Toccata op.68/C	(2000)	4.01
	Sonatina in Quartetto op.65/F	(2000)	
5	Disco Rhythm		2.58
6	Disco Minuet		3.00
7	Disco Rondo		2.19
8	Beata Viscera op.74/B	(2001)	4.34
9	Clockwork Game op. 72/A	(1998)	11.33
	Pensieri Del Tramonto op.107	(2006)	
10	molto andante		4.55
11	poco andante		3.48
12	scorrevole		4.54
	Total time		58.45

We would like to thank Mollenhauer and Ralf Ehlen (Moeck) for their support!